

HASSELT

Jeroen is Jeugdvrijwilliger

Jeroen Bortels is uitgeroepen tot Hasseltse Jeugdvrijwilliger van het Jaar op het Feest van de Jeugdvrijwilliger. In de kleine schouwburg van het cultuurcentrum Hasselt werd onder leiding van jeugdvoorzitter Wesley Hermans de prijs uitgereikt. Hermans is zelf al negen jaar lid van de jeugdraad. 'De laatste jaren is er toch een kleine, maar merkbare daling in het vinden van vrijwilligers in de jeugdwerking. Veel van hen organiseren speciale acties om jongeren te motiveren, en vooral om ze te laten blijven tot ze zelf verantwoordelijkheid als leider kunnen nemen. Daarom zijn wij begonnen met het Feest van de Jeugdvrijwilliger.' (kvds)

Binnenkort draagt een (speel)plein de naam van Jeroen Bortels (midden). © kvds

BILZEN

Man vast in vrachtwagen

Aan de Alden Biesen-singel in Bilzen is Geert L. uit Diepenbeek zaterdagochtend lichtgewond geraakt nadat zijn lichte vrachtwagen met aanhangwagen op de zijkant belandde. De oorzaak is wellicht te zoeken bij de remmen van de nieuwe aanhangwagen. Die blokkeerden, waardoor de man de controle over het stuur verloor. De brandweer van Bilzen snelde ter plaatse om de Diepenbekaar uit zijn vrachtwagen te bevrijden, maar hij raakte slechts lichtgewond. De man is met een ambulance overgebracht naar het ziekenhuis. Het ongeval zorgde voor weinig verkeershinder. (vrs)

DE QUEESTE BRENGT VOORSTELLING OVER RAMP UIT 1941

'We nemen geen stelling in over de schuldvraag'

Op 14 februari 1941 kapseisde een vlot op het Albertkanaal in Godsheide. Twee volwassenen en 35 kinderen kwamen om het leven. Theatermakershuis de Queeste maakte een voorstelling over de ramp.

VAN ONZE MEDEWERKER

RUDI SMEETS

HASSELT | 'Boven water' is de interpreteerbare titel van het theaterstuk, dat werd geschreven aan de hand van getuigenissen van overlevenden en nabestaanden.

De ramp gebeurde op Valentijnsdag 1941, even na school. Omdat de brug over het kanaal in het begin van de Tweede Wereldoorlog werd gebombardeerd, moest een groep leerlingen met een vlot terug naar huis. Uit research bleek dat het om een wankel constructie van planken op olietonnen ging. Op het water dreven ijsschotsen.

'Het was op geen enkel ogenblik de bedoeling om de schuldvraag te beantwoorden', zegt Christophe Aussems, artistiek leider van de Queeste.

'Als je daaraan begint, beland je in een vrijwel onmogelijk en zelfs absurd discours, in de aard van *Hadden ze het kanaal niet gegraven, dan ...* of *Als de oorlog niet was uitgebroken ...* Deze voorstelling is hoofdzakelijk ontstaan uit een fascinatie voor de menselijke veerkracht. Hoeveel noodlot kan een individu of een gemeenschap verdragen? De meeste slachtoffers waren kinderen. Dat maakte het trauma des te groter, want zij zijn het meest kwetsbaar en verpersoonlijken tegelijk de toekomst. Bij deze catastrofe werd de jongste generatie van een dorp geamputeerd. We maakten recent iets gelijkaardigs mee met het busongeval in Sierre en de Pukkelpop-ramp.'

Het stuk wordt gespeeld op de campus van Bethanië in Godsheide, een zorgcentrum voor kinderen en jongeren met gedrags- en emotionele problemen. Waarom koos u niet voor een voorstelling op

'We willen niet meer gelukkig zijn, maar het gelukkigst'

CHRISTOPHE AUSSEMS, artistiek directeur

de locatie zelf?

'Om praktische redenen, want het is niet vanzelfsprekend om aan het water te spelen, zeker niet in de herfst. Bovendien is het Albertkanaal in Godsheide emotioneel nog altijd een heel moeilijke plek. De gesprekken met de betrokkenen maakten zeer uiteenlopende gevoelens los.'

'Sommigen benaderden de ramp bijna kritisch-analytisch, anderen konden er na al die jaren nog altijd nauwelijks over praten. *Het is een lot dat je moet dragen*, die gedachte hebben we vaak gehoord. Het geloof en de Kerk hadden toen een andere rol dan nu. Veel mensen wendden zich tot de pastoor, maar begin als priester zo'n tragedie maar eens uit te leggen.'

Heeft het zin om na 72 jaar een theaterstuk te maken over een collectief trauma?

'Ik denk dat het een taak is van kunst om moeilijke onderwerpen bespreekbaar te maken. Cultuurmakers kunnen de wereld misschien niet veranderen, maar wel een bewustzijn creëren en rode draden trekken. Medea die haar twee zontjes vermoordt, de rattenvanger van Hameln die meer dan honderd kinderen laat verdwijnen: het zijn maar twee historische verhalen die aangeven hoezeer de mens geboeid is door het lot van kinderen.'

Christophe Aussems laat het stuk bewust niet plaatsvinden op de plaats van de ramp. © rs

'We hebben even met het idee gespeeld om voorstellingen over rampen te maken op basis van de vier elementen: Godsheide voor het water, de instorting van de Roosburg voor de aarde, de schoolbrand van Berkenbos voor het vuur en de Pukkelpop-ramp voor de lucht. We willen echter voorzichtig zijn met concepten. Het is allerminst onze bedoeling om sensatie te zoeken.'

U koos voor de jonge regisseuse Suze Milius.

'Zeer bewust. Tot eind 2014 ben ik ook directeur van C/O, een Nederlands-Limburgs project dat jong podiumtalent tot ontwikkeling wil brengen. Door de culturele kaalslag in Nederland wordt gezocht naar middelen om verbindingen tot stand te brengen tussen actoren en productiehui-

zen uit de wereld van theater en dans. De regie van Suze Milius is het resultaat van mijn dubbel-functie.'

Vorig jaar kreeg u ei zo na geen subsidies meer. Het einde van de Queeste leek nabij.

'Gelukkig kwam de Theatercommissie terug op het eerste advies, maar het blijft schipperen. Vanuit dat oogpunt is het doodjammer dat Maastricht niet de titel van Culturele Hoofdstad van Europa 2018 kreeg. Dat had de cultuursector in de euregio Maas-Rijn een boost kunnen geven. Toch blijven we geloven in onze missie. Toneelmakers proberen de menselijke ziel te ontfaan. Wat bezielt ons vandaag? Wij willen niet meer gelukkig zijn, maar het gelukkigst. Daár gaat theater over.'

BERINGEN

Geen nieuwe Keltische goudschat

Wie had gehoopt dat er een nieuwe Keltische goudschat zou opduiken bij de archeologische opgravingen op de toekomstige scholencampus in Beringen, kwam bedrogen uit. De archeologen hebben hun werk afgerond zonder grote vondsten.

In 1995 werd op de Motbenden een Keltische goudschat ontdekt en dus rees de vraag of er iets zou worden gevonden op de site langs de Kasteletsingel. Archeologen hielden er een vooronderzoek waarbij vijftien procent van de oppervlakte werd omgewoeld. Archeologen van het BAAC (Bureau voor Bouwhistorie, Archeologie, Architectuurstudie en Cultuurhistorie) doorzochten een week lang de site, ondermeer met de metaaldetector. Graafmachines trokken sleuven in het landschap. 'De teelaarde is weggehaald', zegt archeoloog Ben Terreyn. 'Specaculaire vondsten hebben we niet gedaan. Dat we niet veel gevonden hebben, kan je ook als positief beschouwen: er gaat hier niets verloren als de site bebouwd wordt.' (pbvm)